

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 169/06-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. augusta 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť H. A. a O. A., R., zastúpených advokátom JUDr. E. K., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 31/91 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 31/91 p o r u š i l základné právo H. A. a O. A., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ich právo na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 31/91 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. H. A. a O. A. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie každému v sume po 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré im je Okresný súd Rimavská Sobota p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. H. A. a O. A. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 682 Sk (slovom osem tisíc šesťstoosemdesiat dva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Rimavská Sobota p o v i n n ý vyplatiť na účet ich advokáta JUDr. Ľ. K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 10. mája 2006 č. k. I. ÚS 169/06-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť H. A. (ďalej len „sťažovateľka“) a O. A. (ďalej len „sťažovateľ“ alebo spoločne „sťažovatelia“), R., ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 31/91 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že 11. marca 1991 sťažovatelia podali okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáhali určenia povinnosti zastaviť výstavbu administratívnej budovy a údržbárskeho strediska a odstrániť stavbu na náklady žalovaného okresného stavebného bytového družstva a uplatnili si aj nárok na náhradu spôsobenej škody.

Podľa tvrdenia sťažovateľov sudca, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie nepostupuje v súlade s právnymi predpismi a ústavou, čo má za následok výrazné priet'ahy v konaní. Súdne konanie v predmetnej veci prebieha od roku 1991 a dosiaľ nebolo o nároku navrhovateľov právoplatne rozhodnuté. Sťažovatelia sa

sťažnosťou na prietahy v konaní z 28. februára 2006 podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov domáhali nápravy. Predsedníčka okresného súdu listom z 15. marca 2006 uznala, že k prietahom skutočne došlo.

Sťažovatelia ďalej uviedli, že *„predmetná právna vec podľa nášho právneho názoru nie je zvlášť zložitá, vyžadovala si len posúdenie odborných otázok príslušnými znalcami, priebežnosť a efektívnosť v súdnom konaní. Účastníci konania vždy riadne a včas reagovali na výzvy súdu, predkladali a dopĺňali návrhy až na výnimku, ktorá bola spôsobená právnym zástupcom v priebehu roku 2004 a 2005. Štát znáša zodpovednosť nielen za nedostatky v postupe sudcov, ale aj za ďalšie osoby vstupujúce do konania v oficiálnom postavení. Sudca je teda zodpovedný za prípravu veci a rýchle prejednanie. Oneskorene vypracované znalecké posudky boli zapríčinené okolnosťami, ktoré mohol štát, resp. súd v rámci svojich zákonných možností ovplyvniť. Rovnako tak nečinnosť súdu po dobu niekoľkých rokov sú podstatné príčiny vzniknutých prietahov. (...)*

V posudzovanej právnej veci sa jedná o citlivý problém ochrany osobného majetku, rodinného domu a pozemku, ktorému právu súd neposkytol v zmysle podaného návrhu primeranú resp. žiadnu právnu ochranu. Dôsledkom nečinnosti a nesprávnosti postupu je vybudovanie neoprávnenej stavby, ktorej mal návrh podaný žalobcami zabrániť. Nečinnosťou súdu, nesprávnymi rozhodnutiami, postupom a prietahmi v konaní došlo k vzniku nenapraviteľného následku, ktorým je trvalé poškodenie majetku navrhovateľov, spôsobené porušením základov domu a stále sa opakujúcimi trhlinami stien nehnuteľnosti, tienением záhrady a celkovým znehodnotením kvality bývania sťažovateľov.

Navrhovatelia napriek tomu, že využili zákonné možnosti ochrany svojho majetku nečinnosťou súdu došlo k nenapraviteľným následkom. Vzhľadom na dĺžku samotného konania aj sťažnosť podaná predsedovi Okresného súdu v Rimavskej Sobote už nemôže viesť k efektívnej ochrane ústavného práva sťažovateľov“.

Sťažovatelia sa domáhajú aj primeraného finančného zadost'učinenia v rozsahu 500 000 Sk, ktoré spočíva v osobnej, majetkovej ujme a v zhoršení kvality samotného bývania.

1.2 Vzhľadom na vyššie uvedené sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vyslovil tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľov H. A. a O. A. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde v Rimavskej Sobote sp. zn. 8 C 31/1991 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Rimavskej Sobote sa prikazuje vo veci sp. zn. 8 C 31/1991 konať bez zbytočných prieťahov.

3. H. A. a O. A. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 500 000 Sk (...), ktoré je Okresný súd v Rimavskej Sobote povinný zaplatiť do 30. dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd v Rimavskej Sobote je povinný nahradiť H. A. a O. A. trovy právneho zastúpenia v sume 5 788 Sk (...) na bankový účet právneho zástupcu JUDr. L. K. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia“.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. A. D., listom z 3. júla 2006 sp. zn. Spr. 722/06 a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 20. júla 2006.

2.1 Predsedníčka okresného súdu okrem prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní uviedla, že:

„(...) Je pravdou, že v tejto právnej veci došlo k prieťahom v konaní, ktoré boli spôsobené aj tým, že vo veci rozhodovali traja zákonní sudcovia. Tieto prieťahy však boli spôsobené aj nečinnosťou predošlého právneho zástupcu navrhovateľov, ktorý nereagoval na výzvy súdu takmer dva roky. Súčasne Vám oznamujem, že netrvám na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo súdne pojednávanie (...).“

2.2 Právny zástupca sťažovateľov v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu uviedol, že:

„(...) Prehlasujeme, že netrváme na tom, aby sa v predmetnej veci konalo ústne pojednávanie.

K vyjadreniu predsedníčky Okresného súdu v Rimavskej Sobote uvádzame, že z chronológie jednotlivých úkonov nepochybne vyplývajú prieťahy v konaní, ktoré v rozhodnej miere boli zavinené postupom súdu. Pani predsedníčka okresného súdu vo vyjadrení poukazuje na prieťahy, ktoré vznikli v období od 17. 8. 1992 až 10. 8. 1993 a tieto ospravedlňuje nedostatočnou súčinnosťou správneho orgánu – Obvodného úradu životného prostredia v R. súvisiacu s nepredložením spisu. Nesúčinnosť štátnych orgánov a ich nedostatočná spolupráca nemôžu ospravedlniť súd za jeho nečinnosť. Súd má dostatok zákonných možností na nápravu a je povinný ich v prípade potreby použiť. V posudzovanom prípade ale súd tak viac krát nevykonal. Vo vyjadrení pani predsedníčky sa ďalej uvádza, že navrhovatelia boli vyzvaní na opravu a doplnenie návrhu prípisom zo dňa 29. 9. 1993 a návrh doplnili dňa 3. 12. 1993. Následne podali odvolanie proti uzneseniu o čiastočnom oslobodení od súdneho poplatku, o ktorom rozhodoval odvolací súd dňa 25. 4. 1994. Účastníci v konaní v primeranej lehote doplnili návrh na konanie, využitie práva na podanie opravného prostriedku proti uzneseniu súdu je ich zákonné procesné právo, na ktoré nemôže byť nahliadané ako na neúčelné a neodôvodnené úkony spôsobujúce prieťahy v konaní. Navrhovatelia v konaní sú dôchodcovia, ktorých vysoké súdne poplatky súvisiace s obranou ich základného práva na ochranu vlastného majetku neprimerane finančne zaťažujú. Z ďalšieho vyjadrenia pani predsedníčky vyplýva, že súd nariadil znalecké dokazovanie dňa 7. 9. 1994 a znalecký posudok bol súdu doručený 2. 12. 1994. Napriek podaniu rozširujúceho návrhu navrhovateľmi súd vo veci neprávoplatne rozhodol až dňa 26. 1. 1996, keď pred týmto pojednávaním vykonal pojednávanie dňa 10. 1. 1996. Opätovne môžeme konštatovať, že medzi podaním znaleckého posudku, rozšírením návrhu a rozhodnutím uplynula doba jedného roka, v ktorom období bol súd nečinný. V mesiaci máj roku 1996 rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu. Okresný súd v Rimavskej Sobote v predmetnej veci konal až dňa 18. 5. 1998, t. j. s odstupom dvoch rokov. Opätovne bolo vykonané znalecké dokazovanie spojené s prieťahom pre oneskorené predloženie znaleckého posudku. V ďalšom konaní sa plne prejavila zdlhavosť súdneho konania, keď právny zástupca menil

návrh vzhľadom na plynutie času a zmenu skutkových okolností. Nasledujúce obdobie až do roku 2005 je spojené s nesystematickou činnosťou súdu a ďalšími priesťahmi v konaní. Podrobne sme sa k otázke priesťahov v konaní vyjadrili v samotnej ústavnej sťažnosti, na ktorej trváme a rovnako tak zotrávame na obsahu celej ústavnej sťažnosti.

V ústavnej sťažnosti sme si uplatnili trovy právneho zastúpenia. Trovy upresňujeme takto: odmena za jeden úkon právnej služby pred Ústavným súdom Slovenskej republiky 1/6 výpočtového základu, t. j. 2 730,- Sk a režijný paušál 164,- Sk. Celkovej účtujeme tri úkony právnej služby, prevzatie veci, vypracovanie návrhu a vyjadrenie k stanovisku predsedníčky Okresného súdu v Rimavskej Sobote a tri krát režijný paušál. Spolu 8 682,- Sk. Účtované podľa § 11 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Pre prípad úspechu v konaní aj v časti finančného zadostučinenia si uplatňujeme trovy podľa ustanovenia o tarifnej odmene § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, rovnako pre tri úkony právnej služby a tri krát režijný paušál.

Označujeme účet právneho zástupcu JUDr. L. K., B., na ktorý žiadame trovy právneho zastúpenia poukázať (...).“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 8 C 31/91 najmä po 15. februári 1993, pretože ústavný súd chráni ústavnosť spôsobom, ktorý upravuje ústava a zákon o ústavnom súde, pričom zákon o ústavnom súde nadobudol účinnosť 15. februára 1993 a neobsahuje ustanovenie o spätnej účinnosti, preto ústavný súd nemá oprávnenie konať

a rozhodovať o porušení práv fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ku ktorému došlo pred 15. februárom 1993 (napr. I. ÚS 81/03):

Dňa 11. marca 1991 sťažovatelia podali okresnému súdu proti Okresnému stavebnému bytovému družstvu R. (ďalej len „žalovaný“) žalobu o určenie povinnosti zastaviť výstavbu administratívnej budovy a dosiaľ vykonané stavebné práce odstrániť. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 8 C 31/91.

Dňa 15. marca 1991 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 25. marca 1991 bola žalovanému doručená žaloba na vyjadrenie.

Dňa 27. marca 1991 sťažovatelia uhradili súdny poplatok.

Dňa 10. apríla 1991 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 17. apríla 1991 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 23. apríl 1991.

Dňa 17. apríla 1991 žalovaný doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie.

Dňa 19. apríla 1991 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyjadrenie žalovaného doručila právnenému zástupcovi sťažovateľov na vyjadrenie.

Dňa 22. apríla 1991 právny zástupca sťažovateľov doručil okresnému súdu žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 23. apríl 1991.

Dňa 23. apríla 1991 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 8. mája 1991 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 17. máj 1991.

Dňa 17. mája 1991 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ohliadky, určenia znalca a vypočutia navrhnutých svedkov.

Dňa 29. mája 1991 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-30, ktorým určil termín ohliadky na 5. jún 1991.

Dňa 5. júna 1991 sa uskutočnila ohliadka daného miesta.

Dňa 6. júna 1991 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala žalovaného na doručenie projektovej dokumentácie v lehote 5 dní.

Dňa 28. júna 1991 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-3, ktorým nariadil znalecké dokazovanie a za znalca pribral Ing. B.

Dňa 24. júla 1991 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala znalca Ing. B., aby oznámil či vyhotoví znalecký posudok.

Dňa 5. augusta 1991 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že znalec Ing. B. telefonicky oznámil, že znaleckú činnosť už nevykonáva.

Dňa 5. augusta 1991 sudca vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-36, ktorým nariadil znalecké dokazovanie, pričom pribral do konania znalca Ing. M. na posúdenie vykonaných stavebných prác a dal úpravou kancelárii pokyn, aby toto uznesenie doručila účastníkom konania.

Dňa 2. októbra 1991 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala znalca Ing. M. na predloženie znaleckého posudku v lehote 7 dní.

Dňa 5. novembra 1991 znalec Ing. M. doručil súdu sťažnosť, v ktorej upozornil okresný súd, že žalovaný nepredložil znalcovi vyžiadané dokumenty.

Dňa 6. novembra 1991 okresný súd vyzval žalovaného na predloženie dokladov, ktoré od neho požadoval znalec Ing. M.

Dňa 11. novembra 1991 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca žalovaného telefonicky oznámil okresnému súdu, že doklady, ktoré mu uložil okresný súd predložiť zaslal priamo znalcovi.

Dňa 22. novembra 1991 znalec Ing. M. doručil okresnému súdu znalecký posudok.

Dňa 3. decembra sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila znalecký posudok účastníkom konania.

Dňa 18. decembra 1991 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila Obvodnému úradu životného prostredia R. (ďalej len „obvodný úrad“) znalecký posudok Ing. M. na vyjadrenie v lehote 21 dní.

Dňa 21. januára 1992 obvodný úrad doručil okresnému súdu stanovisko k znaleckému posudku č. j. 1498/91 Pa.

Dňa 21. januára 1992 sudca vyzval obvodný úrad, aby v lehote 3 dní doručili ešte 3 vyhotovenia ich stanoviska č. j. 1498/91 Pa.

Dňa 24. januára 1992 obvodný úrad doručil okresnému súdu vyžiadané kópie stanoviska zo 16. januára 1992.

Dňa 28. januára 1992 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby stanovisko obvodného úradu doručila účastníkom na vyjadrenie.

Dňa 6. februára 1992 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 10. marec 1992.

Dňa 2. marca 1992 právny zástupca sťažovateľov doručil okresnému súdu oznámenie, že sťažovatelia mu vypovedali plnú moc.

Dňa 3. marca 1992 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 10. marec 1992.

Dňa 10. marca 1992 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd vydal uznesenie, ktorým pripustil rozšírenie návrhu sťažovateľov, uznesenie č. k. 8 C 31/91-57, ktorým zastavil konanie v časti, v ktorej sa sťažovatelia domáhali odstránenia stavby a v časti o náhradu škody konanie prerušil.

Dňa 23. apríla 1992 súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-58, ktorým priznal znalcovi Ing. M. znalecké.

Dňa 19. mája 1992 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila obvodnému úradu.

Dňa 7. júla 1992 bol spis osobne doručený Okresnej prokuratúre R. (ďalej len „okresná prokuratúra“).

Dňa 9. júla 1992 obvodný úrad doručil okresnému súdu podanie adresované okresnej prokuratúre a označené ako „*Podnet na preskúmanie stavebného povolenia Údržbárskeho strediska pre 5000 b. j. R.*“.

Dňa 13. júla 1992 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu žiadosť o doručenie spisu sp. zn. 8 C 31/91.

Dňa 14. júla 1992 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis uložila na lehotu do 1. augusta 1992.

Dňa 16. júla 1992 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby oznámila okresnej prokuratúre, že spis bol postúpený obvodnému úradu.

Dňa 5. augusta 1992 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh, aby sa pokračovalo v prerušenom konaní.

Dňa 6. augusta 1992 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovatelia oznámili, že v spise sú sfalšované dokumenty.

Dňa 11. augusta 1992 sudca oznámil predsedovi okresného súdu svoju predpojatosť a požiadal, aby vec bola pridelená inému sudcovi.

Dňa 17. augusta 1992 bola vec pridelená na rozhodnutie JUDr. Ď.

Dňa 29. októbra 1992 okresný súd vyzval obvodný úrad, aby mu podal správu o stave konania v lehote 10 dní.

Dňa 11. novembra 1992 obvodný úrad doručil okresnému súdu vyžiadajú správu.

Dňa 16. novembra 1992 okresný súd požiadal Okresnú prokuratúru L. o podanie správy o stave konania v lehote 20 dní.

Dňa 26. novembra 1992 Okresná prokuratúra L. oznámila okresnému súdu, že vo veci sťažovateľov bolo rozhodnuté 11. novembra 1992 a spis bol vrátený obvodnému úradu.

Dňa 3. decembra 1992 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis uložila na lehotu 3 mesiacov.

Dňa 9. marca 1993 okresný súd vyzval obvodný úrad, aby podal správu o stave konania v lehote 10 dní.

Dňa 29. marca 1993 bolo okresnému súdu doručené rozhodnutie obvodného úradu sp. zn. ŽP 712/92, ktorým bola povolená zmena nedokončenej stavby.

Dňa 25. mája 1993 okresný súd si vyžiadal od obvodného úradu doručenie spisu a podanie správy o právoplatnosti rozhodnutia obvodného úradu sp. zn. ŽP 712/92 v lehote 10 dní.

Dňa 23. júla 1993 okresný súd urgoval vrátenie spisu od obvodného úradu.

Dňa 10. augusta 1993 obvodný úrad doručil okresnému súdu vyžiadajú spis sťažovateľov.

Dňa 29. septembra 1993 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaslanie upresneného návrhu na začatie konania a na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 10. novembra 1993 okresný súd urgoval výzvu adresovanú sťažovateľom z 29. septembra 1993.

Dňa 15. novembra 1993 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie, v ktorom žiadali o predĺženie lehoty na vyčíslenie škody.

Dňa 3. decembra 1993 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh na náhradu škody vo výške 408 723 Sk s príslušenstvom proti žalovanému.

Dňa 8. februára 1994 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-95, ktorým priznal sťažovateľom čiastočné oslobodenie od súdneho poplatku.

Dňa 22. februára 1994 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu č. k. 8 C 31/91-95 o priznaní čiastočného oslobodenia od súdneho poplatku a doplnenie návrhu na náhradu škody.

Dňa 8. marca 1994 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby návrh sťažovateľov a jeho doplnenie doručila žalovanému na vyjadrenie v lehote 15 dní.

Dňa 24. marca 1994 žalovaný doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k návrhu a k jeho doplneniu.

Dňa 7. apríla 1994 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila Krajskému súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z dôvodu odvolania sťažovateľov.

Dňa 18. apríla 1994 bol spis sp. zn. 8 C 31/91 doručený krajskému súdu a vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 18 Co 1215/94.

Dňa 19. apríla 1994 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh na doplnenie dokazovania.

Dňa 10. mája 1994 bolo okresnému súdu doručené rozhodnutie krajského súdu č. k. 18 Co 1215/94-103 z 25. apríla 1994, ktorým bolo uznesenie okresného súdu č. k. 8 C 31/91-95 z 8. februára 1994 potvrdené.

Dňa 19. mája 1994 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 18 Co 1215/94-103 doručila účastníkom konania a vyzvala sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 10. júna 1994 bol vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľka zaplatila súdny poplatok.

Dňa 10. augusta 1994 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 26. august 1994.

Dňa 26. augusta 1994 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom nariadenia ohliadky na mieste samom za prítomnosti znalca z odboru stavebníctva.

Dňa 7. septembra 1994 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-121, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalcom Ing. Ď. a Ing. H. a ohliadku na mieste samom.

Dňa 18. septembra 1994 sťažovatelia doručili okresnému súdu doplnenie návrhu na náhradu škody.

Dňa 19. septembra 1994 sťažovatelia doručili okresnému súdu svoje vyjadrenie.

Dňa 27. septembra 1994 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-125, ktorým pripustil rozšírenie návrhu, vyzval sťažovateľov na dopltenie súdneho poplatku a uložil zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie žalovanému.

Dňa 23. septembra 1994 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľka doplatila súdny poplatok.

Dňa 11. októbra 1994 sa uskutočnila ohliadka na mieste samom.

Dňa 12. októbra 1994 sudca zaslal znalcovi Ing. Ď. zápisnicu o ohliadke.

Dňa 12. októbra 1994 sťažovatelia doručili okresnému súdu návrh na vykonanie opravy uznesenia súdu č. k. 8 C 31/91-1221 zo 7. septembra 1994

Dňa 21. októbra 1994 znalec Ing. H. doručil okresnému súdu podanie, v ktorom požiadal o zrušenie jeho pribratia do konania ako znalca.

Dňa 2. decembra 1994 znalec Ing. Ď. doručil okresnému súdu znalecký posudok č. 21/94.

Dňa 2. februára 1995 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-153, ktorým rozhodol o znaleckom pre znalca Ing. Ď., uznesenie č. k. 8 C 31/91-154, ktorým pripustil rozšírenie návrhu.

Dňa 3. februára 1995 sudca dal úpravou kancelárii pokyn doručiť účastníkom konania znalecký posudok č. 21/94, vyzvať sťažovateľov na doplatenie súdneho poplatku a na oznámenie súdu či nahlásili organizácii, ktorá vyhotovovala piloty praskanie múrov; ďalej sudca dal úpravou kancelárii pokyn, doručiť žalovanému návrh na rozšírenie žaloby a vyzvať ho na zaslanie dokladu, ktorým žiadal o pridelenie stavebného pozemku, resp. vydania stavebného povolenia.

Dňa 7. februára 1995 sťažovateľka doručila okresnému súdu tlačivo s nalepenými kolkovými zámkami na doplatenie súdneho poplatku.

Dňa 21. februára 1995 sťažovatelia doručili súdu podanie označené ako „*Odpoveď na výzvu*“.

Dňa 9. januára 1996 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 26. január 1996.

Dňa 26. januára 1996 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vydaný rozsudok č. k. 8 C 31/91-171a, ktorým okresný súd návrh na náhradu škody zamietol a sťažovateľov zaviazal zaplatiť súdne trovy.

Dňa 14. februára 1996 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti rozsudku okresného súdu č. k. 8 C 31/91-171 z 26. januára 1996.

Dňa 21. februára 1996 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby odvolanie sťažovateľov doručila žalovanému na vyjadrenie v lehote 8 dní a vyzvala sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 10 dní.

Dňa 22. februára 1996 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-183, ktorým vyrubil sťažovateľom súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 4. marca 1996 žalovaný doručil okresnému súdu vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 8. marca 1996 bol vyhotovený záznam o zložení, podľa ktorého sťažovateľka zaplatila súdny poplatok za podané odvolanie.

Dňa 15. marca 1996 bol spis doručený krajskému súdu a ďalej vedený pod sp. zn. 15 Co 1186/96.

Dňa 26. marca 1996 sudkyňa krajského súdu nariadila vo veci pojednávanie na 5. jún 1996.

Dňa 5. júna 1996 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom bol vynesенý rozsudok č. k. 15 Co 1186/96-220, ktorým bol rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľov na náhradu škody vo výške 278 923 Sk potvrdený a vo výroku, ktorým bol návrh sťažovateľov vo výške 350 000 Sk, zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Dňa 20. augusta 1996 krajský súd doručil okresnému súdu rozsudok č. k. 15 Co 1186/96-220.

Dňa 17. decembra 1996 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie označené ako „*Žiadosť o zaslanie Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici*“.

Dňa 17. januára 1997 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu doručila sťažovateľom.

Dňa 21. februára 1997 sťažovatelia doručili okresnému súdu dovolanie proti rozsudku okresného súdu č. k. 8 C 3191/171 z 26. januára 1996 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 5. júna 1996.

Dňa 24. februára 1997 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila dovolanie žalovanému na vyjadrenie v lehote 15 dní a vyzvala sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku.

Dňa 25. februára 1997 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-232, ktorým uložil sťažovateľom zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie.

Dňa 6. marca 1997 žalovaný doručil okresnému súdu vyjadrenie k dovolaniu sťažovateľov.

Dňa 13. marca 1997 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu č. k. 8 C 31/91-232 z 25. februára 1997, ktorým žiadali oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 1. apríla 1997 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-239, ktorým zrušil uznesenie č. k. 8 C 31/91-232 a rozhodol o povinnosti sťažovateľov zaplatiť súdny poplatok za dovolanie.

Dňa 21. apríla 1997 sťažovatelia podali proti uzneseniu č. k. 8 C 31/91-239 z 1. apríla 1997 odvolanie.

Dňa 24. apríla 1997 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby predložila spis krajskému súdu z dôvodu podania odvolania.

Dňa 15. mája 1997 bol spis doručený krajskému súdu a ďalej vedený pod sp. zn. 11 Co 1026/97.

Dňa 23. mája 1997 bol spis doručený okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného predloženia krajskému súdu.

Dňa 25. júna 1997 okresná prokuratúra doručila okresnému súdu žiadosť o podanie správy o tom, v akom stave sa nachádza konanie sp. zn. 8 C 31/91.

Dňa 4. júla 1997 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-247, ktorým rozhodol, že sťažovateľom úplné oslobodenie od súdneho poplatku nepriznáva.

Dňa 4. júla 1997 okresný súd podal okresnej prokuratúre správu o stave konania.

Dňa 30. júla 1997 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 8 C 31/91 zo 4. júla 1997.

Dňa 22. augusta 1997 bol spis sp. zn. 8 C 31/91 doručený krajskému súdu v dôsledku podaného odvolania a vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 11 Co 1629/97 a pod sp. zn. 11 Co 1930/97.

Dňa 27. októbra 1997 krajský súd doručil okresnému súdu svoje uznesenie č. k. 11 Co 1629/97-252 z 29. septembra 1997, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu a uznesenie č. k. 11 Co 1930/97 z 30. septembra 1997, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu 8 V 131/91-239 z 1. apríla 1997.

Dňa 6. novembra 1997 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenia krajského súdu doručené okresnému súdu 27. októbra 1997 zaslala účastníkom konania na vyjadrenie.

Dňa 17. decembra 1997 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že súdny poplatok za dovolanie nebol sťažovateľmi zaplatený.

Dňa 18. decembra 1997 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-256, ktorým dovolacie konanie zastavil.

Dňa 12. januára 1998 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 8 C 31/91 z 18. decembra 1997.

Dňa 22. januára 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis predložila krajskému súdu z dôvodu podaného odvolania.

Dňa 9. februára 1998 bol spis doručený krajskému súdu a ďalej vedený pod sp. zn. 13 Co 60/98.

Dňa 6. marca 1998 krajský súd doručil okresnému súdu uznesenie č. k. 13 Co 60/98-261 z 24. februára 1998, ktorým odvolanie sťažovateľov odmietol.

Dňa 13. marca 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 13 Co 60/98-261 doručila účastníkom konania.

Dňa 29. apríla 1998 okresný súd vyzval Mestský úrad R. (ďalej len „mestský úrad“) o zaslanie správy o tom, ako sa vybavil podnet občanov ulice S. z 10. marca 1992 a zároveň nariadil pojednávanie na 18. máj 1998.

Dňa 15. mája 1998 mestský úrad doručil okresnému súdu odpoveď na jeho výzvu z 29. apríla 1998.

Dňa 18. mája 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom urobienia dopytu na mestský úrad a zistenia adresy pôvodnej vlastníčky domu.

Dňa 22. mája 1998 okresný súd urobil dopyt na mestský úrad.

Dňa 29. mája 1998 mestský úrad doručil okresnému súdu odpoveď na jeho dopyt z 22. mája 1998.

Dňa 3. júna 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala Okresný úrad v R., odbor bytovej politiky, aby v lehote 10 dní podal správu o spôsobe vybavenia podnetu občanov z ulice S. z 10. marca 1992.

Dňa 15. júna 1998 Okresný úrad v R., odbor tvorby a ochrany životného prostredia doručil súdu podanie označené ako „*Výzva o zaslanie informácie o riešení podnetu občanov – odpoveď*“.

Dňa 23. júna 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľov na oznámenie adresy bývalej vlastníčky domu.

Dňa 13. augusta 1998 sťažovatelia doručili súdu podanie, v ktorom oznámili jej adresu.

Dňa 21. augusta 1998 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-273, ktorým nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie a do konania pribral znalca Ing. D.

Dňa 21. augusta 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby dožiadala Okresný súd Revúca, aby uskutočnil výsluch svedkyne Č.

Dňa 31. augusta 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že žalovaný zaplatil zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 9. septembra 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že sťažovateľka zaplatila zálohu na znalecké dokazovanie.

Dňa 18. septembra 1998 právny zástupca sťažovateľov oznámil okresnému súdu, že im vypovedal splnomocnenie.

Dňa 23. septembra 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľov na oznámenie dôvodov, pre ktoré má byť znalec Ing. D. vylúčený.

Dňa 25. septembra 1998 sudca Okresného súdu Revúca nariadil vo veci dožiadanie na výsluch svedkyne Č. na 15. október 1998.

Dňa 1. októbra 1998 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie, v ktorom uviedli dôvody vylúčenia znalca Ing. D.

Dňa 14. októbra 1998 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-282, ktorým rozhodol, že znalec Ing. D. nie je vylúčený a vyzval ho, aby vo veci ešte nevypracoval znalecký posudok pokiaľ nebude právoplatne rozhodnuté o jeho vylúčení.

Dňa 15. októbra 1998 sa uskutočnil na Okresnom súde Revúca výsluch svedkyne Č.

Dňa 19. októbra 1998 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 27. októbra 1998 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že na žiadosť okresnej prokuratúry bol zapožičaný spis sp. zn. 8 C 132/90.

Dňa 3. novembra 1998 sťažovatelia doručili okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 8 C 31/91 zo 14. októbra 1998.

Dňa 18. novembra 1998 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis doručila krajskému súdu z dôvodu podaného odvolania.

Dňa 18. decembra 1998 bol spis predložený krajskému súdu a vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 11 Co 2818/98.

Dňa 5. februára 1999 krajský súd doručil okresnému súdu svoje uznesenie č. k. 11 Co 2818/98-295 z 21. decembra 1998, ktorým bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené.

Dňa 19. februára 1999 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 11 Co 2818/98-295 doručila účastníkom konania.

Dňa 16. marca 1999 sudca dal úpravou kancelárii pokyn oznámiť znalcovi Ing. D., že môže pristúpiť k vypracovaniu znaleckého posudku, a predložiť ho v lehote 2 mesiacov.

Dňa 20. apríla 1999 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby spis zaslala Okresnému súdu Banská Bystrica a aby vyzvali znalca na prevzatie spisu.

Dňa 23. apríla 1999 bol spis doručený Okresnému súdu Banská Bystrica a ďalej bol na tomto súde vedený pod sp. zn. Cd 164/99.

Dňa 27. apríla 1999 Okresný súd Banská Bystrica vyzval znalca Ing. D. na prevzatie spisu v lehote 14 dní.

Dňa 5. augusta 1999 znalec Ing. D. doručil okresnému súdu znalecký posudok č. 23/99.

Dňa 25. augusta 1999 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 27. september 1999.

Dňa 23. septembra 1999 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľov požiadal o odročenie pojednávania. Žalovanému bolo oznámené odročenie pojednávania nariadeného na 27. september 1999 na neurčito.

Dňa 28. septembra 1999 sudca nariadil pojednávanie na 25. október 1999.

Dňa 20. októbra 1999 sťažovatelia doručili okresnému súdu vyjadrenie k znaleckému posudku znalca Ing. D.

Dňa 25. októbra 1999 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom vyčkania písomného vyhotovenia podaného návrhu voči odporcom mestu R. a Okresného úradu v R.

Dňa 3. decembra 1999 znalec Ing. D. doručil okresnému súdu žiadosť o vyplatenie znaleckého.

Dňa 22. decembra 1999 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-329, ktorým rozhodol o trovách znaleckého dokazovania, ktoré vykonal znalec Ing. D.

Dňa 21. februára 2000 znalec Ing. D. doručil okresnému súdu žiadosť o vyplatenie znaleckého.

Dňa 9. marca 2000 dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila učtárni uznesenie č. k. 8 C 31/91-329 na vyplatenie znaleckého.

Dňa 9. marca 2000 okresný súd vyzval sťažovateľov na doručenie zmeny návrhu voči novým odporcom.

Dňa 19. júla 2000 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľov na doručenie zmeny návrhu voči novým odporcom.

Dňa 9. mája 2001 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľov na zaslanie zmeny návrhu voči novým odporcom.

Dňa 14. februára 2002 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-335, ktorým pripustil zmenu návrhu na strane žalovaného tak, že z konania vystúpi žalovaný a na jeho miesto nastúpi mesto R. (ďalej len „odporca v 1. rade“) a Slovenská republika – Okresný úrad v R. (ďalej len „odporca v 2. rade.“)

Dňa 18. apríla 2002 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 27. máj 2002.

Dňa 27. mája 2002 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o pribratí žalovaného na strane odporcov a za účelom vyčkania špecifikácie nároku sťažovateľov voči jednotlivým odporcom.

Dňa 9. októbra 2002 okresný súd vydal uznesenie, ktorým pripustil do konania ďalšieho účastníka na strane odporcu v 3. rade, žalovaného.

Dňa 2. novembra 2002 sudca nariadil vo veci pojednávanie na 2. december 2002.

Dňa 4. novembra 2002 okresný súd zaslal mestskému úradu žiadosť o doručenie spisu bývalého Mestského národného výboru R., odboru výstavby č. 978/90 z 11. apríla 1990 o odstránenie stavby.

Dňa 2. decembra 2002 právny zástupca sťažovateľov faxom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na 2. december 2002 z dôvodu práceneschopnosti a požiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 2. decembra 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom okresný súd vydal rozsudok č. k. 8 C 31/91-350, ktorým zamietol návrh sťažovateľov.

Dňa 29. novembra 2002 mestský úrad doručil okresnému súdu odpoveď na žiadosť súdu o predloženie spisu Mestského národného výboru R. Sobota, odboru výstavby č. 978/90 z 11. apríla 1990.

Dňa 23. decembra 2002 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie, v ktorom uviedli, že proti rozsudku č. k. 8 C 31/91-350 podávajú odvolanie, ktoré odôvodnia v lehote 10 dní.

Dňa 7. januára 2003 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala sťažovateľov na doručenie dôvodov odvolania v lehote 15 dní.

Dňa 18. januára 2003 sťažovatelia faxom doručili okresnému súdu dôvody svojho odvolania.

Dňa 24. januára 2003 sťažovatelia doručili okresnému súdu poštou dôvody svojho odvolania.

Dňa 31. januára 2003 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby dôvody odvolania sťažovateľov doručila ostatným účastníkom konania na vyjadrenie v lehote 1 mesiaca.

Dňa 14. februára 2003 odporca v 1. rade doručil okresnému súdu stanovisko k odvolaniu.

Dňa 11. februára 2003 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 26. februára 2003 odporca v 3. rade (žalovaný) doručil okresnému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľov.

Dňa 20. marca 2003 okresný súd doručil krajskému súdu spis z dôvodu odvolania a vec bola ďalej vedená pod sp. zn. 16 Co 94/03.

Dňa 4. augusta 2003 právny zástupca sťažovateľov doručil krajskému súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní nariadenom na 10. september 2003.

Dňa 10. septembra 2003 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vydané uznesenie č. k. 16 Co 94/03-374, ktorým bol napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

Dňa 20. októbra 2003 krajský súd doručil okresnému súdu uznesenie č. k. 16 Co 94/2003 z 10. septembra 2003.

Dňa 2. júna 2004 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby uznesenie krajského súdu č. k. 16 Co 94/03 z 10. septembra 2003 doručila účastníkom konania, vyzvala sťažovateľov na doručenie písomného vyhotovenia rozšíreného návrhu a oznámenia či bolo rozhodnuté o odstránení ich rodinného domu. Ďalej aby vyzvala odporcu v 1. a 3. rade, aby oznámili, či bolo rozhodnuté o odstránení stavby rodinného domu sťažovateľov a či bol vypracovaný časový harmonogram prác pri výstavbe a aby vyzvala Obvodný úrad životného prostredia R. o zaslanie spisu Žp 712/92 z 23. marca 1993.

Dňa 9. júla 2004 odporca v 1. rade doručil okresnému súdu odpoveď na výzvu z 2. júna 2004.

Dňa 12. júla 2004 Obvodný úrad životného prostredia R. odpovedal na žiadosť okresného súdu o predloženie spisu Žp 712/92 z 23. marca 1993.

Dňa 7. októbra 2004 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby urgovala odpoveď sťažovateľov na výzvu okresného súdu z 2. júna 2004.

Dňa 1. decembra 2004 bol vyhotovený úradný záznam o tom, že právny zástupca sťažovateľov sa dostavil osobne na okresný súd a oznámil, že rozšírený návrh podá okresnému súdu v lehote 1 mesiaca.

Dňa 19. apríla 2005 okresný súd vydal uznesenie č. k. 8 C 31/91-387, ktorým uložil právnenému zástupcovi sťažovateľov poriadkovú pokutu.

Dňa 21. júla 2005 bol vyhotovený úradný záznam o odvolaní právneho zástupcu sťažovateľov; sťažovateľka doručila okresnému súdu odvolanie splnomocnenia pre predchádzajúceho právneho zástupcu a predložila plnú moc pre nového právneho zástupcu.

Dňa 2. februára 2006 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby vyzvala právneho zástupcu sťažovateľov na doručenie rozšíreného návrhu v lehote 1 mesiaca.

Dňa 3. marca 2006 sťažovatelia doručili okresnému súdu podanie, ktorým upravili žalobný návrh.

Dňa 12. apríla 2006 sudca dal úpravou kancelárii pokyn, aby doručila účastníkom konania doplnenie návrhu na vyjadrenie v lehote 1 mesiaca.

Dňa 15. mája 2006 odporca v 2. rade doručil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu sťažovateľov.

Dňa 17. mája 2006 odporca v 1. rade doručil okresnému súdu vyjadrenie k návrhu sťažovateľov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 31/91 došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie „o určenie povinnosti zastaviť výstavbu administratívnej budovy a dosiaľ vykonané stavebné práce odstrániť“, resp. o náhradu škody môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci s náročným zisťovaním skutkového stavu, v danom prípade viacerými znaleckými posudkami. Doterajší viac ako pätnásťročný priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Táto dĺžka konania je celkom zjavne neprimeraná.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov, treba konštatovať, že na celkovej dĺžke konania mali svoj podiel aj sťažovatelia (resp. ich právni zástupcovia pred okresným súdom), najmä tým, že vo veci bol podaný žalobný návrh, ktorý musel byť sústavne doplňovaný a upresňovaný. K uvedenému treba dodať, že požiadavka na konanie bez zbytočných priet'ahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. na konanie v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (mutatis mutandis I. ÚS 3/02 a I. ÚS 86/02). Na druhej strane však táto okolnosť (nedostatky návrhu) sama osebe nemôže ospravedlniť nečinnosť okresného súdu ani urobiť sťažovateľov zodpovednými za vzniknutý priet'ah (pozri napr. I. ÚS 47/96). Na nedostatky návrhu, ako aj na skutočnosť, že sťažovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu nie vždy reagovali riadne a včas na výzvy súdu (napr. na výzvu súdu z 2. júna 2004), nemohol ústavný súd neprihliadnuť pri úvahe o výške primeraného finančného zadost'učinenia v tejto veci.

3. *Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prietahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu.*

Treba uviesť, že okresný súd bol v určitých obdobiach v posudzovanej veci opakovane krátkodobo, ale aj dlhodobo nečinný, a to konkrétne od 29. februára 1995 do 9. januára 1996 (desať mesiacov), od 20. augusta 1996 do 17. januára 1997 (päť mesiacov), od 27. mája 2002 do 9. októbra 2002 (štyri mesiace), od 20. októbra 2003 do 2. júna 2004 (sedem mesiacov) a od 21. júla 2005 do 2. februára 2006 (šesť mesiacov). Okresný súd teda najmenej počas dva a pol roka vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia ako navrhovatelia v napadnutej veci počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Samé osebe by však tieto nečinnosti nemuseli znamenať aj porušenie označených základných práv sťažovateľky, pretože okresný súd vykonal vo veci značné množstvo pojednávanií, teda ústavný súd neprehliadol snahu okresného súdu o odstránenie právnej neistoty sťažovateľov v napadnutom konaní. Uvedená nečinnosť okresného súdu však nadobudla charakter zbytočných prietahov najmä podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v kontexte neprimerane dlhého, viac ako pätnásťročného konania okresného súdu v danej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorého prietahy v napadnutom konaní „*boli spôsobené aj tým, že vo veci rozhodovali traja zákonní sudcovia*“, nemožno akceptovať. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzoval postup súdu a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétnych sudcov vybavujúcich danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote.

Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a ich práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovatelia požadovali priznať primerané finančného zadosťučinenie v celkovej sume 500 000 Sk, pričom poukázali na svoju osobnú, majetkovú ujmu a zhoršenie kvality samotného bývania, ktoré mali utrpieť v dôsledku zbytočných prietáhov v konaní.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, ako aj na ich nesúčinnostné správanie (resp. ich právneho zástupcu) a najmä na celkové, neobyčajne dlhodobé trvanie napadnutého konania považuje za primerané priznať každému zo sťažovateľov sumu po 50 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľom vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 7. apríla 2006, podanie sťažnosti z 18. apríla 2006 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 20. júla 2006). Za tri úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena v sume trikrát po 2 730 Sk a trikrát režijný paušál po 164 Sk, preto trovy právneho zastúpenia pre jedného sťažovateľa predstavujú sumu 8 682 Sk. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená o 20 %, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní „dvoch alebo viacerých osôb“, t. j. na sumu 6 945,60 Sk. V prípade dvoch sťažovateľov tvorí náhrada trov právneho zastúpenia za tri úkony vykonané v roku 2006 sumu 13 891,20 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na to, že sťažovatelia si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby a tieto trovy vyčíslili v sume 8 682 Sk, ústavný súd - keďže to nie je v rozpore s platnými súvisiacimi predpismi - im priznal náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2006